books2ebooks.eu

Några ord om den skandalösa brochuren: Judendomen, framställd utur de rabbinska skrifterna såsom en fiende till christendomen och den rena sedligheten. Carlskrona, 1822. Tryckt i P.E. Flygares boktryc

Karlskrona
1822

e-böcker från ditt bibliotek av
eBooks on Demand

digitaliserad av
Kungliga Biblioteket
National Library of Sweden

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.
Mer information finns tillgängliga via http://books2ebooks.eulla boken.

- http://search.books2ebooks.eu/

NÅGRA ORD
Ex. A

Rel. Vet.
Jur.
(Bn)
1700-1829

Ex. A

Relvet
Jud.
(032)
o
1700-1829

Några Ord

om den skandalösa Brochuren:

Judendomen,

framställd

utur de Rabbinska Skrifterna

såsom

en fiende till Christendomen

och

den rena Sedligheten.

— — — — — Wir haben beide
Uns Unser Volk nicht auserlesen. Sind
Wir unser Volk? Was heisst denn Volk?
Sind Christ und Jude eher Christ und Jude,
Als Mensch? — —

LESSING.

CARLSKRONA, 1822.
Tryckt i P. E. FLYGARES Boktryckeri.

Jag hade med likgiltighet läst den skandalösa Brochuren "*Judendomen, framställd "utur de Rabbinska Skrifterna, såsom en fiende "till Christendomen och den rena Sedligheten,*" om den ej genom dess kringspridande i hela landet kunde råka i mången god och enfalldig Svensks hand, hvilken trodde dessa uppgifter, och derföre hatade Judarne. Då hade öfversättaren uppnått sitt ändamål.

I början af sitt vackra Företal gömmer han sig väl bakom Författaren; men han träder straxt fram igen för att besvara en fråga, hvarmed han troligen aldrig lärer bevärdigas, nemligen den: Hvarföre har ni gjort denna öfversätt-

ning? — Verkliga motiverna äro, utom illska, förmodeligen fåfänga eller försök att fylla en tömd kassa; man vet af erfarenheten, att sådana speculationer, utan stor risk, merendels lemnat ett redbart öfverskott.

Öfversättaren fördömer genast Judarne i Orienten, utan att tillstädja dem den hvarje Delinquent tillkommande rättighet att höras, innan han dömes. Månne hans underrättelser om deras "*fasansfulla Role*" äro pålitliga och af oväldiga ögonvittnen bestyrkta? — Han tiger helt visligen med de grymheter, Grekerna föröfvat emot Judarne; ty han vill ej först undersöka, huruvida dessa grymheter eller den "*fasansfulla Rolen*" föregått. Skulle detta sednare verkligen hafva händt, så afskyr hvarje Redlig, han må vara af hvilken trosbekännelse som helst, den nedriga förrädaren, och önskar att han ej måtte undgå sitt välförtjenta straff. Att derföre förfölja och förtala oskyldiga, emedan de hafva

samma Religion, vore lika så olagligt som att tilltala öfversättarens Bror för ett brott, som den förre begått. Det är en uppenbar osanning, att Judarne blifvit skyddade af Grekerna; ty så väl dessa som Judarne hafva hittills njutit skydd af Turkarne; ej heller lära Grekerna "*nära*" dem, som öfversättaren oblygt påstår. Det åligger hvarje arbetsför menniska att föda sig *sjelf*, och för denna rättighet är hon ej stor tack skyldig; ty den är naturlig, så framt hon derjemte uppfyller de pligter, Samhällslagen henne ålägger.

Grekerna uppväcka det största deltagande i Europa, och det med rätt; emedan det anses för tillåtligt och billigt, att en, af ett barbariskt ok, nedböjd Nation ändtligen bryter sina slafbojor, och återtager sin fordna frihet; men månne man haft samma känsla, om dessa Greker varit af Judisk trosbekännelse? — Jag föreställer mig lifligt detta fall, och tycker mig redan höra öf-

versättarens och dess ligas jämmerskri och smädelser.

Öfversättningen af ordet "*Glaubensgenossen*" med "*Trosgesäller*" är både ömklig och löjlig.

Pöbelns ovilja emot Judarne i Tyskland uppkom, dels af den afund, hvarmed man under Franska Regeringen såg Judarne i besittning af Borgerliga rättigheter, dels genom de Skrifter, som ifrån vindskamrarne öfversvämmade landet, och uppretade sinnena. Pöbelhopen ville i sin otyglade frihet ej umbära *trälar*, och tänkte dertill förnedra Judarne; imedlertid återförde Regeringarne snart, med ganska allvarsamma medel, dessa Samhällsordningens störare inom sina gamla skrankor. Nu som förr bo ganska ansedda Judefamiller i Frankfurt; och, oaktadt Judarnes flyttning, aftager Lybecks handel årligen.

Öfversättaren tillstår, att man nu, under en vis och kraftfull Regering, ej

har orsak till klagan öfver något "*särdeles Jude-inträng*" (?); men han söker, i en ganska rörande tirad, visa det onda, de en gång kunde åstadkomma. Det vill med andra ord säga: Jag känner ej något skäl, hvarföre J bören förfölja Judarne; men förföljen dem ändå för hvad de — *kunna göra*!!

Utan grund fruktar öfversättaren att blifva sanningens martyr, och döljer sig åter igen bakom Författaren. Hans qvicka och tvetydiga utfall, att man "*för rikedomar*" kan få "*alla sorter försvar*", är högst opassande. Försvar emot honom behöfs ej, och hämdgirighet ligger ej i Judens karakter. Han har i århundraden tåligt lidit många mäktigas förföljelser, och är van med förakt anse en vanmäktig stackares försök att skada honom.

Om öfversättaren försvenskat *hela* Doctor Wolfers "*Aufruf an alle edeldenkende Juden*", så hade Allmänheten öfvertygat sig om ädla Judars tänkesätt och sedo-

lära; imedlertid är han nedrig nog, att draga ett ord utur sammanhanget, för att med sina giftiga anmärkningar ledsaga detsamma.

Judarne hafva ingen National-känsla påstår öfversättaren; det är osannt. Blott under sina förtryckare, under sina bödlar, kunde de naturligtvis ej hafva någon. Napoleon bröt, med stark hand, den skiljemur, som fördomar emellan dem och de Christne upprest. *Må Hans stora själ njuta evig frid, och Hans minne i tacksamma hjertan bevaras*!! — Judarne blefvo nyttiga Medborgare i Samhället, och deras Söner följde Honom i krig. Jag åberopar Franska Generalers vitsord, om ej Fransoserna af Judiska trosbekännelsen stridt med lika stor tapperhet och enthusiasm, som deras Christna vapenbröder.

Sluteligen säger öfversättaren: "*Wi — våra Christna Medborgare måste tjena och arbeta hos Judarne. Till Pigor och Drängar hos desse främlingar måste våra Trosförvandter egna sig. Juden, hans hustru och barn*

besörja blott de ingående panters synande och värderande — äfven som försäljningen deraf. De äro Herrar, vi deras tjenare, deras dagsverkare. Skulle vi derföre ej våga hoppas, att detta förnedrings tillstånd med en fortgående upplysning nådde sitt slut?" &c. Se sådant var dessa Skrifters språk, som uppretade det sämre folket i Tyskland. Man såg och njöt den granna frukten, men blef ej varse det gift, huggormen derpå sprutat. De *måste* icke tjena Judarne; det är ingen som dertill tvingar dem; de göra det helt frivilligt och ej för intet, utan emot nöjaktig *kost och lön*, hvarom öfversättaren ingenting säger. De kunna ock lemna sin tjenst om de behaga, och då voro de genast befriade ifrån detta så kallade "*smutsiga ok*", detta *förnedrings-tillstånd*"; men att de ej öfvergifva sina ställen, utan gerna i många år qvarblifva, bevisar att öfversättaren sagt en *infam lögn*. Efter min tanke, äro tilläfventyrs Ett Tusende fabriksarbetare och tjenstehjon hos Judarne. Tänk om dessa alla följde öfversättarens önskan, att

lemna sina Husbönder, huru förlägna skulle icke de sednare blifva! men en annan, ehuruväl ganska liten och obetydlig, förlägenhet skulle derjemte uppstå: hvar skulle dessa menniskor få föda, husrum, kläder &c.? — Månne öfversättaren då ville åtaga sig att förse dem med deras behof? —

Hvad de åberopade Rabbinska lärosattserna vidkommer, får jag blott påminna, att dessa Skrifter författats för Ett Tusen Sex Hundrade år sedan, då all upplysning ännu låg i linda. De läras nu ej mera; ty knappt en bland femtio Judar *förstår dem*, och största delen har aldrig *sett* dem. Hvad verkan de således kunna göra på Judarnes sedlighet, må hvarje *oväldig* bedöma! Den nuvarande Judiska ungdomen får till största delen sin uppfostran i *Christna Skolor*; en omständighet, som med vänskapens band oupplösligt fäster den vid sitt Fosterland. Dessutom hafva värdiga Judiska Religions-Lärare på Tyska språket

utgifvit så väl Predikningar, som andra Moraliska skrifter, till ungdomens bildande. Finns något i *dessa*, som kan såra Christendomen och den rena sedligheten, då må alla öfversättarens önskningar uppfyllas, och vördade vänners förakt träffa mig!

S. P.

books2ebooks.eu

www.books2ebooks.eu

e-böcker från ditt bibliotek av

eBooks on Demand

digitaliserad av

Kungliga Biblioteket

National Library of Sweden